

pili čašicu za vječito prijateljstvo na koprivnički način. To će prijateljstvo ostati vječno.

Razgovarali smo nakon dobivanja Nagrade za životno djelo. Od srca sam mu čestitao na zaslužnom priznanju u domovini. Zamolio me da mu prikupim sve informacije iz tiska o tom proglašenju, što sam i učinio. Rekao mi je da je bolestan i da ide u Basel. Na pitanje kad će se vratiti rekao je "Ne znam kad ću se vratiti. Filipe, nisam dobro". Dalo se naslutiti ono što se žalost i zbilo. Nema više našeg Žarka. Hvala mu za sve dobro što je učinio za sve nas, mogu reći i u ime hrvatskih kemičara.

Završit ću s njegovom porukom kojom se često obraćao mladima "Cijenite ono što se nikakvim novcem kupiti ne da: zdravlje, mir, prijateljstvo, vjernost, slobodu misli i ljubav. Koristi dan i ne daj da ti uzalud propadne!".

Govorio je o Ivi Andriću i njegovu spašavanju mnogih hrvatskih intelektualaca u ono okrutno komunističko vrijeme, o podršci prof. Preloga zajedno s drugim nobelovcima za mir u Hrvatskoj, potrebi sakupljanja ostavštine prof. Preloga u Švicarskoj, o stolnoteniskom meču Hrvatska-Mađarska 1939. godine u Belišću, u čijem muzeju i danas stoji fotografija kao sjećanje na taj događaj, gdje je i on nastupio te još mnogo toga.

Žarko Dolinar davno je napustio domovinu, često joj se vraćao, nosio ju je u srcu, a život je završio izvan nje, ali se ipak u njoj za vječnost konačno smirio.

Nama predstoji sjećanje na njega i učenje na njegovu vječitom optimizmu i "športskoj" želji za napretkom.

Filip Kljajić

Zvonimir Dugi, dipl. ing. kemije (1922. – 2003.)

U Zagrebu je 29. svibnja ove godine preminuo Zvonimir Dugi, dipl. ing., dugogodišnji suradnik Zavoda za fizikalnu kemiju sadašnjeg Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije zagrebačkog Sveučilišta. Rođen je 1922. g. u Zagrebu u siromašnoj obitelji. Školovao se također u Zagrebu, gdje je 1949. g. diplomirao na Kemijsko-tehnološkom odsjeku tadašnjeg Tehničkog fakulteta. Iste se godine zaposlio kao asistent na Zavodu za fizikalnu kemiju tog Fakulteta. 1961. g. izabran je za predavača, a 1964. g. za višeg predavača. Zbog teške bolesti, koja ga je mučila od ranog djetinjstva, otišao je u mirovinu već 1978. g., ali je dalje intenzivno radio u struci sve do 1992. g. kada je doživio teški moždani udar. Zahvaljujući svojem jobovskom strpljenju i nježnoj brizi svoje obitelji odolijevao je, ipak, još 11 godina neumitnoj sudbini.

Na Fakultetu je vodio vježbe i seminar iz Fizikalne kemije, a usto je predavao na poslijediplomskom studiju iz "Korozije i zaštite materijala". S predstojnikom Zavoda za fizikalnu kemiju, akademikom prof. Miroslavom Karšulinom, i s tadašnjim asistentom istog Zavoda Tihomilom Markovićem osnovao je Zvonimir Dugi 1954. g. Hrvatsko društvo za zaštitu materijala. Ono je – velikim dijelom njegovom zaslugom – 50-tih i 60-tih godina prošlog stoljeća razvilo intenzivnu stručnu i obrazovnu djelatnost koja traje do danas. U okviru te djelatnosti Društva Zvonimir Dugi je sâm ili sa suradnicima obavio mnoge ekspertize za potrebe industrije i su-

djelovao u izradi prototipova nekoliko uređaja za korozijska i srodna ispitivanja. Radio je i na nizu tečajeva koje je Društvo organiziralo za sudionike iz privrede s temama kao što su galvansko i kemijsko nanošenje metalnih prevlaka, anodizacija aluminija, elektropoliranje i kemijsko poliranje metala, njihovo fosfatiranje, bruniranje i kromiranje, zaštita od korozije pri transportu, katodna zaštita itd.

Zvonimir Dugi je koautor četiriju sveučilišnih udžbenika, i to dvaju s područja kemijskog tehnološkog računanja (s Ivi Lovrećekom) i dvaju s područja zaštite materijala od korozije (s Ivanom Esihom).

U razdoblju od 1960. do 1964. g. surađivao je Zvonimir Dugi u uređenju novoosnovanog Laboratoriju za zaštitu materijala na današnjem Fakultetu strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu.

Unatoč velikim patnjama, kojima je bio – zbog bolesti – prožet čitav život Zvonimira Dugog, on je iznimnom sposobnošću, upornošću i savjesnošću uspio mnogo dati svojim učenicima, suradnicima i članovima obitelji. Svi će se oni sa zahvalnošću trajno sjećati dragoga Zvončeka i kao izvanrednog stručnjaka i kao humanog čovjeka široke kulture.

Ivan Esih